Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Octavian Dvornic)
Dosarul nr. 2a-2617/24
(2-23117350-02-2a-27062024)

D E C I Z I E

4 februarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier Tinca Zagorodnîi

examinând în ordine de apel, în şedinţă publică, cererea de apel declarată de apelanta Instituția Publică Teatrul Dramatic Rus de Stat ”A.P. CEHOV”, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 2 mai 2024, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Haret împotriva Instituției Publice Teatrul Dramatic Rus de Stat ”A.P. CEHOV” privind anularea ordinului de sancționare, încasarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

1. La 11 august 2023, reclamantul Constantin Haret, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Teatrul Dramatic Rus de Stat ”A.P. CEHOV” privind anularea ordinului de sancționare, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat faptul că deține funcția de *****, în cadrul Instituției Publice Teatrul Dramatic Rus de Stat ”A.P. CEHOV”.
Notează că, la 18 aprilie 2023, în legătură cu necesitatea cercetării pretinsei cauze de scoatere de pe teritoriul teatrului a mobilei de către Constantin Haret, a fost emis ordinul directorului Teatrului nr. 99-c, prin care s-a dispus crearea unei comisii de cercetare și solicitarea explicațiilor de la mai mulți angajați, printre care și Constantin Haret.
În acest context, la 28 aprilie 2023, reclamantului i-a fost înaintată o somație prin care i s-a cerut prezentarea unei explicații în scris, în legătură cu necesitatea cercetării cauzei de pe 25 martie 2023, scoaterea de pe teritoriul Teatrului a mobilei de către Constantin Haret.

Susține că, urmare a recepționării somației, reclamantul a adresat o cerere pârâtului, prin care a solicitat să i se aducă la cunoștință, despre ce mobilă este vorba și care este numărul de inventariere al mobilei.
În pofida solicitării adresate, reprezentantul pârâtului i-a transmis reclamantului, la data de 10 mai 2023, o nouă somație, în care, fără a indica la care anume mobilă face trimitere, i s-a cerut repetat reclamantului prezentarea unei explicații în scris asupra faptelor, "Care a fost scopul de a aduce în incinta Teatrului a mobilei persoanele, conform înscrierii în registru din data de 27 mai 2015 ?; Care este motivul păstrării mobilei personale din 2015-2023 în încăperile Teatrului ?; De ce a fost scoasă mobila de pe teritoriul teatrului fără a aduce la cunoștință conducerea teatrului ?".
Drept răspuns la somația repetată, reclamantul, la 16 mai 2023, a reiterat rugămintea de a i se aduce la cunoștință, lista mobilei despre care este vorba conform înscrierilor în registrul de intrare și ieșire din 25 mai 2015. Cu toate acestea fără a răspunde la cererea salariatului, pârâtului a emis ordinul nr. 126-c din 17 mai 2023, prin care a dispus: se aplică față de dl Constantin Haret, *****, sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 206 alin. (1) lit. c) Codul muncii, sub formă de "Mustrare aspră".
Reclamantul prin acțiunea formulată indică că nu este de acord cu ordinul nr. 126-c din 17 mai 2023 cu privire la aplicarea secțiunii disciplinare, considerându-l ilegal și neîntemeiat menționând indicarea greșită a temeiului de drept al aplicării sancțiunii în ordinul de sancționare disciplinară.
Notează că, în conformitate cu art. 210 alin. (1) lit. a) Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), în care se indică în mod obligatoriu: a) temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii. Este evident că legiuitorul, instituind obligativitatea indicării în actul de sancționare disciplinară a temeiul de drept al aplicării sancțiunii, a avut în vederea indicarea corectă a acestuia. Respectiv, în cazul în care angajatorul a indicat temeiul de drept greșit, pot asimila această situație cu lipsa totală a indicării temeiului de drept în actul de sancționare disciplinară.
Precizează că stabilirea corectitudinii indicării temeiului de drept în ordinul de sancționare poate avea loc doar prin raportarea la temeiul de fapt transpus în ordinul de sancționare. Astfel, Constantin Haret a fost sancționat pentru următoarele fapte (temeiuri de fapt): 1) scoaterea de pe teritoriul Teatrului a mobilei; 2) nu a achitat plata pentru arenda încăperilor în legătură cu păstrarea bunurilor personale.
Pe de altă parte, observă că temeiul de drept al aplicării sancțiunii disciplinare față de reclamant este art. 211^1 lit. d) din Codul muncii: "Se consideră încălcare gravă a obligațiilor de muncă următoarele acțiuni ale salariatului: d) folosirea în scopuri personale a bunurilor angajatorului și a bunurilor aflate în gestiunea angajatorului

(mijloace fixe aflate în proprietate, arendă, comodat) fără acordul în scris al acestuia.”
Referitor la scoaterea de pe teritoriul Teatrului a mobile, raportându-se la prevederile art. 211[1] lit. d) Codul muncii, consideră că pentru aplicabilitatea acestuia, este necesar de a fi întrunite două condiții cumulative: salariatul să se folosească de bunurile angajatorului sau de bunurile aflate în gestiunea angajatorului; salariatul să se folosească în scopuri personale de aceste bunuri. Precizează că nici una dintre aceste condiții nu este îndeplinită.
Cu referire la prima condiție, după cum indică pârâtul atât în ordinul de sancționare disciplinară, cât și în somația din 10 mai 2023, reclamantul este învinuit de scoaterea bunurilor personale de pe teritoriul Teatrului și nu bunurile angajatorului. Este important de precizat că nu există vreun act juridic care ar proba că eventualele bunuri personale ale reclamantului au fost transmise în gestiunea angajatorului. În consecință, prin pretinsa scoatere a mobilei de pe teritoriul Teatrului, Constantin Haret nu s-a folosit de bunurile angajatorului sau de bunurile date în gestiunea acestuia, ci de bunurile personale.
Ce ține de a doua condiție, indică că angajatorul nu a abordat în vreun fel problematica respectivă. Mai exact nu a constatat dacă Constantin Haret a folosit bunurile pretins scoase de pe teritoriul Teatrului în scopuri personale.
Referitor la faptul că salariatul nu a achitat plata pentru arenda încăperilor Teatrului în legătură cu păstrarea a bunurilor personale. Din start indică că plata arendei poate avea loc doar în cazul existenței unui raport juridic de arendă, mai corect spus de locațiune. Raportul juridic de locațiune, între o persoană juridică de drept public și o persoană fizică, poate apărarea doar în temeiul unui contract.
În acest context precizează că reclamantul nu are încheiat vreun contract de arendă/locațiune cu pârâtul, respectiv acesta din urmă nu are vreun temei legal în baza căruia să solicite plata unei sume de bani cu titlu de arendă.
Ține să sublinieze că drept temei de fapt al sancționării lui Constantin Haret nu a fost indicată folosirea ilegală a încăperilor Teatrului pentru păstrarea bunurilor personale, ci anume omisiunea plății arendei. În acest context indică că invocarea temeiului de drept prevăzut la art. 211[1] lit. d) din Codul muncii pentru fapta de neplată a arendei, este o încadrare absolut eronată, or în inacțiunea reclamantului (neplata arendei) nu se regăsește fapta de folosire a bunurile angajatorului.
Susține că în cazul admiterii faptului că reclamantul datorează o sumă de bani pentru păstrarea bunurilor personale, atunci aceasta sumă urmează a fi încasată cu titlu de reparare a prejudiciului și nu cu titlu de plată a arendei. În acest caz, potrivit art. 342 din Codul muncii, angajatorul urma să stabilească prejudiciul cauzat de salariat în temeiul unui ordin, în care să fie indicat expres modalitatea de determinare a cuantumului acestui prejudiciu. Contrar celor expuse, angajatorul solicită plata arendei încăperilor, în lipsa unui raport juridic de arendă, și indică

cuantumul sumei datorate fără a dezvălui modalitatea de stabilire a acestuia, cum a calculat angajatorul suma de 7874,92 lei.
Reclamantul în acțiunea formulată indică că important este și faptul că angajatorul nu a demonstrat că bunurile pretins depozitate de către reclamant în încăperile Teatrului au fost folosite în scopuri exclusiv personale, or aceasta este una dintre condițiile obligatorii pentru aplicabilitatea art.211^1 lit. d) Codul muncii.
Se mai indică în acțiunea despre faptul încălcării termenului de aplicare a sancțiunii disciplinare. Potrivit art. 209 alin. (2) Codul muncii, sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată după expirarea a 6 luni din ziua comiterii abaterii disciplinare, iar în urma reviziei sau a controlului activității economico-financiare - după expirarea a 2 ani de la data comiterii. În termenele indicate nu se include durata desfășurării procedurii penale.
Raportând norma de drept citată la circumstanțele cauzei, reiterează că reclamantul a fost sancționat pentru încălcarea art. 211^1 lit. d) Codul muncii - folosirea bunurilor Teatrului fără acordul angajatorului. În acest context face trimitere la una dintre modalitățile de încălcare a acestei prevederi invocate de angajator și anume neplata pentru arenda încăperilor folosite în legătură cu păstrarea bunurilor personale ale lui Constantin Haret.
Susține că omisiunea de plată a arendei se încadrează în latura obiectivă a faptei prevăzute la art. 211^1 lit. d) din Codul muncii, adică folosirea bunurilor Teatrului fără acordul angajatorului, atunci ar rezulta ca abaterea disciplinară a fost comisă în momentul în care reclamantul a început folosirea încăperilor Teatrului fără plata chiriei corespunzătoare, ceea ce înseamnă, cu trimitere la cele invocate de angajator, data de 27 mai 2015. Respectiv, consideră că termenul de 6 luni de aplicare a sancțiunii disciplinare pentru fapta respectivă a început să curgă la aceeași dată (27 mai 2015), iar la momentul sancționării salariatului, deja expirase.
În cererea depusă reclamantul mai indică despre neclaritatea formulărilor din ordinul de sancționare disciplinară. Făcând iarăși trimitere la prevederile art. 210 alin. (1) lit. a) Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), în care se indică în mod obligatoriu: a) temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii;" precizează că aceste temeiuri (de fapt și de drept) urmează a fi indicate în ordinul de sancționare cu suficientă claritate care să permită salariatului să înțeleagă exact: 1) fapta care i se impută; 2) norma legală pe care a încălcat-o; și 3) corelația dintre aceste două. După cum a indicat și mai sus, faptele pentru care a fost sancționat reclamantul sunt: 1) scoaterea de pe teritoriul Teatrului a mobilei; 2) nu a achitat plata pentru arenda încăperilor în legătură cu păstrarea bunurilor personale. În acest context nu este clar cum aceste fapte se corelează cu norma de drept pretins încălcată de către reclamant, folosirea în scopuri personale a bunurilor angajatorului și a bunurilor aflate în gestiunea angajatorului (mijloace

aflate în proprietate, arendă, comodat) fără acordul în scris al acestuia (art. 211[1] Codul muncii).
Reclamantul susține că din conținutul ordinului de sancționare disciplinară nu rezultă clar, iar angajatorul nu explică în ce măsură scoaterea bunurilor personale ale reclamantului de pe teritoriul Teatrului reprezintă o folosire a bunurilor angajatorului, fără acordul acestuia. În aceeași ordine de idei, nu înțelege corelația dintre fapta invocată de neplată a arendei și, iarăși, folosirea de către salariat, fără acordul angajatorului, de bunurile acestuia.
La fel consideră că este legitim ca orice decizie a angajatorului să fie clar motivată, or motivarea acesteia este direct legată de dreptul justițiabilului la un proces echitabil. Chiar dacă articolul 6 din CEDO nu o prevede în mod expres, această obligație permite exercitarea efectivă a dreptului la apărare și aprecierea gradului de proporționalitate a ingerințelor admise în drepturile salariaților. Cu alte cuvinte, în cazul în care salariatului nu îi sunt suficient de clare faptele imputate, aceasta îi afectează capacitatea de a se apără împotrivă unor asemenea "acuzații".
În acțiunea reclamantul mai indică asupra încălcării principiului proporționalității la aplicarea sancțiunii disciplinare.
Conform art. 206 alin.(5) Codul muncii, la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective.
Norma legală citată instituie principiul proporționalității la aplicarea sancțiunilor disciplinare. Astfel, raportând la faptul că legislația muncii stabilește 4 tipuri de sancțiuni disciplinare (art. 206 alin. (1) Codul muncii - avertisment, mustrare, mustrare aspră, concediere), acestea trebuie să fie proporționale cu fapta comisă. Adică, pentru o faptă de gravitate redusă se va aplica sancțiunea avertismentului, iar în funcție de sporirea gravității faptelor, se vor aplica celelalte sancțiuni, până la concediere.
Subliniază reclamantul că în situația ipotetică a comiterii abaterii disciplinare, gravitatea acestei abateri, pentru a o raporta la sancțiunea aplicată lui Constantin Haret, care este o sancțiune aspră. În acest exercițiu se vor raporta la circumstanțele cauzei, pe care le vor reitera punctual mai jos: a) în esență, reclamantul este sancționat pentru că a păstrat anumite bunuri personale în incinta Teatrului, pe care ulterior le-a și scos de pe teritoriul Teatrului; b) angajatorul nu a indicat salariatului care anume bunuri au constituit obiectul anchetei de serviciu și a sancționării sale; c) pretinsele fapte au fost comise de către salariat încă din anul 2015 și abia acum, în anul 2023, angajatorul a decis să sancționeze salariatul; d) nu există stabilit, conform prevederilor art. 342 din Codul muncii, cauzarea prejudiciului de către salariat față de angajator.
Consideră pe deplin probată lipsa de gravitate a faptei pretins comise de către reclamant. Respectiv, în asemenea situație, sancțiunea, disciplinară mustrarea aspră,

este vădit disproporționată cu fapta pretins comisă de Constantin Haret, or în speță, putea fi aplicată sancțiunea avertismentului.
În drept își întemeiază acțiunea în temeiul art. 206 alin. (5), art. 210 alin. (1) lit. a), art. 355 alin (1) lit. a) Codul muncii.

Poziția instanței de fond:

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 2 mai 2024, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Constantin Haret. S-a anulat ordinului nr. 126s din 17 mai 2023 privind aplicarea sancțiunii sub formă de mustrare aspra în privința lui Constantin Haret. S-a încasat de la Instituția Publică Teatrul Dramatic Rus de Stat ”A.P. CEHOV”, în beneficiul lui Constantin Haret, cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 2.000,00 lei. În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 3 mai 2024, apelanta Instituția Publică Teatrul Dramatic Rus de Stat ”A.P. CEHOV”, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 2 mai 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii instanței de fond în partea admiterii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.
4. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, judecătorului Marina Anton în mod automat-aleatoriu la 27 iunie 2024.
5. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2024, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de apelanta Instituția Publică Teatrul Dramatic Rus de Stat ”A.P. CEHOV”. S-a acordat apelantei un termen de 7 zile din momentul recepționării prezentei încheieri, pentru prezentarea apelului motivat, cu indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul.
6. La 5 decembrie 2024, apelanta Instituția Publică Teatrul Dramatic Rus de Stat ”A.P. CEHOV”, a înlăturat în termen neajunsurile cererii de apel, dat fiind faptul că încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2024 prin care nu s-a dat curs cererii de apel, a fost recepționată la 28 noiembrie 2024, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică.
7. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 18 februarie 2025, s-a acceptat spre examinare cererea de apel declarată de apelanta Instituția Publică Teatrul Dramatic Rus de Stat ”A.P. CEHOV”.

Argumentele părților:

8. În motivarea apelului a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, o consideră ca fiind ilegală și neîntemeiată, circumstanțele de fapt nu au fost dovedite, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu probele examinate.

Invocă prevederile art. 386 alin. (1) lit. c) și d) CPC, conform cărora hotărârea se casează dacă concluziile sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei ori normele de drept au fost încălcate sau aplicate eronat.

Face trimitere la art. 387 lit. b) și c) CPC privind aplicarea eronată a legii sau interpretarea eronată a acesteia.

Subliniază faptul că apelantul a probat prin înscrisuri și martori încălcarea disciplinei muncii de către intimat, deși instanța de fond menționează contrariul.

Semnalează că instanța de fond a constatat că intimatul a păstrat bunuri personale pe teritoriul teatrului, dar a considerat eronat că acest fapt nu constituie o încălcare.

Indică faptul că abaterea constă în folosirea spațiilor angajatorului pentru depozitarea bunurilor personale, însă instanța a analizat eronat fapta de scoatere a bunurilor de pe teritoriu.

Precizează că nu a fost anexat niciun act care să ateste existența unor relații contractuale privind păstrarea bunurilor personale pe teritoriul teatrului sau costul serviciilor, ceea ce constituie o încălcare gravă a obligațiilor de muncă.

Atrage atenția asupra aplicării eronate a legii, arătând că potrivit art. 211^1 lit. d) din Codul muncii, folosirea în scopuri personale a bunurilor angajatorului fără acordul în scris al acestuia reprezintă încălcare gravă.

Punctează că instanța a invocat eronat art. 89 alin. (2) din Codul muncii (privind sarcina probațiunii în cazul transferării sau eliberării din serviciu), normă neaplicabilă în cazul contestării unui ordin de sancționare disciplinară.

Evidențiază că prin aceste supoziții, instanța de fond a dat dovadă de o poziție părtinitoare și parțială.

Apreciază că instanța a analizat fapte fără legătură cu esența litigiului (scoaterea mobilei de pe teritoriu), ignorând faptul că sancționarea a survenit pentru depozitarea neautorizată a bunurilor personale.

Detaliază cadrul factual, arătând că la 18 aprilie 2023 s-a format comisia de cercetare a cazului, iar din explicațiile angajaților Zinchevici Nelli și Gvozdenco, rezultă că mobila personală a dlui Haret a fost scoasă și depozitată fără a fi inclusă în contabilitate.

Notează că depozitarul Iațiuc Liudmila a confirmat depozitarea mobilei personale a intimatului încă din 2015 și evacuarea parțială a acesteia la 25 martie 2023.

Explică faptul că la 28 aprilie 2023 i s-au solicitat explicații intimatului, iar deși acesta a cerut clarificări și i s-a trimis o nouă somație cu fotografii, nu s-a prezentat pentru a da explicații.

Indică respectarea art. 208 alin. (1) din Codul muncii de către angajator, care a oferit termenul de 5 zile pentru explicații scrise.
Remarcă și declarațiile dnei Cojocaru Silvia și ale dnei Zinchevici, din care reiese că nu a existat permisiunea de a scoate sau depozita mobila și că acordul conducerii nu a fost acordat.
Atrage atenția la reaua-credință a intimatului, care la 16 mai 2023 a depus o nouă cerere repetată pentru explicații doar pentru a tergiversa ancheta de serviciu.
Concluzionează că Comisia de anchetă a întocmit raportul cu propunerea de sancționare, iar prin Ordinul nr. 126-c din 17 mai 2023 s-a aplicat justificat sancțiunea sub formă de mustrare aspră.
Susține că angajatorul a respectat întreaga procedură legală și a constatat comiterea unei abateri grave, motiv pentru care solicită casarea hotărârii și respingerea acțiunii ca neîntemeiată.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii instanței de fond în partea admiterii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

9. Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, în temeiul încheierii Curții de Apel Centru din 30 iunie 2025, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 29 octombrie 2025.
10. În şedinţa instanței de apel, avocatul Natalia Covaliov, ce acționează în interesele apelantei Instituția Publică Teatrul Dramatic Rus de Stat ”A.P. CEHOV”, a solicitat admiterea cererii de apel cu motivele de fapt și de drept invocate în instrumentul de atac și în explicațiile scrise.

Avocatul Nicolae Frumosu, ce acționează în interesele intimatului Constantin Haret, în ședința instanței de apel, a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond, reiterând integral argumentele expuse în referință.

Aprecierea instanţei de apel:

11. Audiind participanții prezenți la proces, analizând şi studiind materialele cauzei, Colegiul atestă că apelul este drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.
12. În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelanta respectând acest termen.
13. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

14. Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (*a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98*).
15. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
16. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
17. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.
18. Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.
19. Colegiul Civil reține că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (*Hiro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43*).
20. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.
21. Instanţa de apel menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei.

Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

22. În opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.
23. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
24. La data de 18 aprilie 2023, prin Ordinul directorului Teatrului Dramatic Rus de Stat A. Cehov nr. 99-c, în legătură cu necesitatea cercetării cauzei de pe 25 martie 2023 de scoatere de pe teritoriul teatrului a mobilei de către Haret Constantin, s-a dispus crearea unei comisii de cercetare în componența președintelui comisiei Gudevici Stanislav, șef depozit Iațic Liudmila și șef secție resurse umane Marcu Tatiana și solicitarea explicațiilor de la trei angajați, printre care și Constantin Haret, *****.(f.d.11)
25. La data de 28 aprilie 2023, reclamantului Haret Constantin i-a fost înaintată o somație prin care i s-a solicitat o explicație asupra faptelor invocate, în legătură cu necesitatea cercetării cauzei de pe 25.03.2023, scoaterea de pe teritoriul Teatrului a mobilei de către Haret Constantin.(f.d. 31)
26. Tot la 28 aprilie 2023, de către Iațic Liudmila a fost semnată o explicație prin care aduce la cunoștință că în depozitul pentru metal, din curtea teatrului, sunt depozitate bunuri materiale procurate pentru necesitățile teatrului: precum țevi, fâșii metalice, placaje, sârmă ghimpată ș.a. De asemenea din lipsa spațiului suficient, la depozitul dat se păstrează și o parte din decorațiuni pentru spectacole care se află sunt răspunderea secției de montare: mobilier, scaune, mese, dulapuri. Pe data de 22.05.23 în procesul reamenajării încăperii, pentru a obține mai mult spațiu, din depozit au fost scoase un set de mobilă care aparține dlui Haret C.(tumbe 2 buc, saltele 2buc și părțile laterale a unui dormitor).Actele confirmative de proveniență, primire -predare mobile lipsesc. La evidența contabilă a teatrului mobilierului dat nu se află. Conform registrului de la intrarea de serviciu, mobila dată a fost adusă la teatru pe data de 27.05.2015 de către Haret C., mobilă personală și depozitată în încăperea dată. Pe data de 25.03.2023 Haret C. a evacuat din curtea teatrului o parte din această mobilă.(f.d. 33)

27. Prin cererea semnată la 05 mai 2023 de către Haret Constantin, ultimul a solicitat comisiei de cercetare să i se aducă la cunoștință, despre ce mobilă este vorba și care este numărul de inventariere al mobilei.(f.d. 32)
28. La 10 mai 2023 de către șeful serviciului resurse umane a fost înmânată reclamatului o somație prin care se indică că în legătură cu necesitatea cercetării cauzei de pe 25 martie 2023, scoaterea de pe teritoriul teatrului a mobilei de către Haret Constantin, conform ordinului 99-c din 18 aprilie 2023 în corespundere cu art. 208 alin.(1) Codul Muncii și cererii de pe 05.05.2023, aduce la cunoștință că pe 25 mai 2015, Haret a adus în incinta teatrului mobile personală, conform înscrierilor în registru de intrare ieșire, se solicită o explicație repetată asupra faptelor *"*Care a fost scopul de a aduce în incinta Teatrului a mobilei persoanele, conform înscrierii în registru din data de 27.05.2015 ?; Care este motivul păstrării mobilei personale din 2015-2023 în încăperile Teatrului ?; De ce a fost scoasă mobila de pe teritoriul teatrului fără a aduce la cunoștință conducerea teatrului ?". Haret Constantin este în drept de a depune explicației la Serviciul resurse umane în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării. Refuzul de a prezenta explicației cerută să consemnează într-un proces verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților.(f.d 34)
29. Haret C. a depus o cerere către comisa de cercetare prin care solicitat repetat să i se aducă la cunoștință, lista mobilei despre care este vorba conform înscrierilor în registrul de intrare și ieșire din 25.05.2015.(f.d 35)
30. De către Comisia instituită conform ordinului nr. 99-c din 18 aprilie 2023 s-a întocmit un raport care a fost prezentat directorului Teatrului Dramatic Rus de Stat " A.P. Cehov " (f.d 36-38)Ulterior, la 17 mai 2023 directorul Feodor Gladii a semnat ordinul nr. 126 -c prin care a ordonat aplicarea față de Haret Constantin, *****, sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 206 alin.(1) lit. c) Codul muncii, sub formă de "Mustrare aspră".
31. Haret C. nefiind de acord cu ordinul nr. 126-c din 17 mai 2023 cu privire la aplicarea secțiunii disciplinare, a depus prezenta acțiune solicitând anularea acestuia ca fiind ilegal și neîntemeiat.
32. În conformitate cu art. 206 alin. (1) –(5) Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice faţă de salariat următoarele sancţiuni disciplinare: a) avertismentul; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin.(1) lit.g)-r)). Legislaţia în vigoare poate prevedea pentru unele categorii de salariaţi şi alte sancţiuni disciplinare. Se interzice aplicarea amenzilor şi altor sancţiuni pecuniare pentru încălcarea disciplinei de muncă. Pentru aceeaşi abatere disciplinară nu se poate aplica decît o singură sancţiune. La aplicarea sancţiunii disciplinare, angajatorul trebuie să ţină cont de gravitatea abaterii

disciplinare comise şi de alte circumstanţe obiective.

33. Conform art. 208 alin (1) Codul muncii prevede că până la aplicarea sancțiunii disciplinare angajatorul este obligat să ceară în scris salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă. Explicaţia privind fapta comisă poate fi prezentată de către salariat în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării. Refuzul de a prezenta explicaţia cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului şi un reprezentant al salariaţilor.
34. Temei de aplicare a sancțiunii disciplinare a fost invocat încălcarea prevederilor art. 211^1 lit. d) din Codul muncii și anume folosirea în scopuri personale a bunurilor angajatorului și a bunurilor aflate în gestiunea angajatorului (mijloae fixe aflate în proprietate, arendă comodat) fără acordul scrisa acestuia.
35. În ordinul de sancționare fiind înserat și faptul că s-a stabilit că de către Haret Constantin pentru perioada 27 mai 2015-25 martie 2023 nu s-a achitat plata pentru arenda încăperilor Teatrului, în legătură cu păstrarea bunurilor personale în sumă de 7874,92 lei.
36. Ppotrivit art. 211^1 lit. d) Codul muncii, se consideră încălcare gravă a obligațiilor de muncă următoarele acțiuni ale salariatului : folosirea în scopuri personale a bunurilor angajatorului și a bunurilor aflate în gestiunea angajatorului (mijloace fixe aflate în proprietate, arendă, comodat) fără acordul în scris al acestuia.
37. Angajatorul n-a probat care mobilă a fost scoasă de pe teritoriul Teatrului, or în Raportul întocmit de către comisie fiind indicat că s-a constatat că Haret Constantin deținând funcția de director a TDRS A.P. Cehov la 27.05.2015 a depozitat lucruri personale (tumbe -2 buc, Saltele -2 buc și părți laterale a unii dormitor și alte piese de schimb din setul de dormitor, divan) (f.d 37), iar în copia extrasului din Registru de intrări și ieșiri prezentată de partea pârâtă fiind indicat că, la 27 mai 2015 Haret C. a adus canapea, oglindă și dulap la teatru. (f.d 40,41)
38. Angajatorul n-a prezentat probe certe în privința ce fel de mobilă, denumirea și numărul acesteia a scos Haret C. de pe teritoriul teatrului, fapt care a fost solicitat și de Haret C. prin cererile depuse către angajator la 05 mai și 16 mai 2023.
39. Angajatorul n-a anexat acte cu privire la inventarierea efectuată la momentul investirii unui nou director la Teatru nominalizat și depistarea unor obiecte ce nu aparțin Teatrului, pentru ai aduce învinuiri intimatului ce țin de păstrarea mobilei private în incinta teatrului.
40. Prin explicația depusă de către șeful secției gospodărești Gvozdenco Stela din 28.04.2024 aceasta a comunicat că timp de o perioadă îndelungată, la efectuarea reviziei anulare la depozitul central, membrii comisiei de revizie

discutau că în acel depozit se află mobilă neluată în considerației.(f.d 47)

41. Art. 211[1] Codul Muncii pentru care a fost sancționat Haret C. , a fost introdus în legislația muncii odată cu adoptarea Legii nr.188 din 21.09.2017, în vigoare 20.10.2017, astfel acestuia nu poate fi imputabilă încălcarea prevederilor statuate la art. 211[1] Codul muncii.
42. În Ordinul nr. 126-c din 17 mai 2023 temeiul de drept la aplicarea sancțiunii, art. 211[1] Codul Muncii, folosirea în scopuri personale a bunurilor angajatorului și a bunurilor aflate în gestiunea angajatorului fără acordul în scris ala acestuia, nu corespunde cu temeiul de fapt indicat și anume : scoaterea de pe teritoriu Teatrului a mobilei și nu a achitat plata pentru arenda încăperilor în legătură cu păstrarea bunurilor personale, or, legiuitorul a stabilit clar obligația de a indica în actul de secționare disciplinară atât a temeiurilor de fapt cât și de drept care trebuia să corespundă și între ele să existe o legătură de cauzalitate.
43. Dispoziția de sancționare a salariatului trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept care au determinat o asemenea măsură. Salariatului căruia i s-a aplicat sancțiunea disciplinară nu poate fi lipsit de dreptul de a cunoaște motivele pentru care s-a luat această măsură, în raport cu care urmează să-și formueleze apărarea.
44. În ordinal de sancționare nu este indicat concret temeiul de fapt al aplicării sancțiunii, prin descrierea amănunțită a faptelor ce au dus la aplicarea sancțiunii disciplinare" mustrare aspră", fiind indicat temeiul de drept art. 211[1] Codul Muncii.
45. În Raportul întocmit de comisia de cercetare fiind inserat faptul pe 21 martie 2023 Haret Cosntantin în timpul orelor de lucru a paznicului Zincevici Nely a scos de pe teritoriu Teatrului decorețiuni (conform registrului de intrări-ieșiri a Teatrului) fără permisiunea conducerii Teatrului. În registru nu este indicat clar tipul decorațiunilor și cantitatea.
46. Angajatorul n-a anexat acte din care să ateste existența cărorva relații contractuale între angajator și salariat referitor la păstrarea unor bunuri pe teritoriu Teatrului cât și costul acestor servicii.
47. Constatarea unei abateri disciplinare nu poate fi bazată nici pe refuzul lui Haret C. de a da explicații, or acesta este un drept al său și nicidecum recunoașterea vinovăției sale de comiterea faptei imputate.
48. Eventuala acceptare a argumentelor generaliste din ordin sub aspectul unei pretinse încălcări, este incompatibilă cu principiul preeminenței dreptului și a securității raporturilor juridice garantat prin jurisprudența CEDO, principii care nu admit arbitrariul.
49. Instanțelor n-au prezentate Regulamente interne al Instituției în care să fie prevăzute faptele ce ar constitui abateri disciplinare a salariaților, prevederile

referitoare la abaterile disciplinare și răspunderea pentru încălcarea disciplinei de muncă.

50. Colegiul civil consideră legală soluția instanței de fond prin care s-a admis acțiunea și s-a dispus anularea ordinului nr.126c din 17 mai 2023 privind aplicarea sancțiunii sub formă de mustrare aspră în privința lui Haret Constantin.
51. În consecință, instanța de apel concluzionează că motivele invocate în cererea de apel sunt nefondate, iar hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 2 mai 2024 este legală și întemeiată, motiv pentru care urmează a fi menținută.
52. Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei, a apreciat corespunzător probele administrate și a aplicat just normele de drept material incidente, iar motivele de apel nu infirmă legalitatea și temeinicia hotărârii atacate.
53. În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanțe sunt întemeiate şi legale, în concordanță cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelanta Instituția Publică Teatrul Dramatic Rus de Stat ”A.P. CEHOV”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 2 mai 2024.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan